

ΕΦΥΓΕΣ ΚΙ' ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΜΑΥΡΑ.

Γ. ΜΗΤΣΑΚΗ.

ἦ-ταν μιὰ νύ-χτα βρο-χε-ρή ἔ-να εὐα-γά-το βρά-δυ
 γυρ-νοῦ-σα ἀπ' τῆ δου-λί-τσά μου εἰς ἐπὶ-τι μου
 καὶ ταῦ-ρα ῥα ρη-μά-δι. ἔ-φυ-γες
 κι' αὖ-τις ἐπὶ τι καὶ ἀν-τρα ἔ-φυ-γες
 εἶ-χα-σα κι' εἶ-ναι ὁ-λα μου-ρα

2. Ἀπὸ τὴν στενοχώρια μου, πολλές φορές δακρύζω. 3. Ὅμως ἐγὼ δὲν εἶμι μόνον ἀλλὰ λυπημένος μετὰ μαντῆλι τῆς δουλείας ὁ φουκαρὰς μῆπως σοῦ τύχη στὸ ντουβιά καμμιὰ ζημιὰ καὶ πλοῖ σου δὲν θάβῃ.